

عنوان مقاله:

بررسی معیارهای شهروندی در برنامه ریزی شهری

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فریبا عین آبادی - غیردانشجو

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین مسائل مدیران و برنامه ریزان شهری، تامین رضایتمندی شهروندان است. در این راستا برنامه ریز شهری با ایجاد اعتماد اجتماعی مبنی بر تامین و پاسخگویی به حقوق عمومی و خصوصی شهروندان باید زمینه ساز مطلوب و کاملی را در مشارکت شهروندان در تهیه، تصویب و اجرا ی برنامه مورد نظر را ایجاد نماید. هدف این پژوهش، بررسی جایگاه شهروندی در راستای الگوها ی برنامه ریزی شهری می باشد. روش مطالعه در این پژوهش نیز به صورت توصیفی و تحلیلی می باشد. جایگاه شهروندی در الگوهای برنامه ریز شهری، به ۵ رو تقسیم می گردد: (۱) الگو ی برنامه ریز ی شهر ی فن محور، (۲) الگو ی برنامه ریز ی شهر ی گام به گام، (۳) الگو ی برنامه ریز ی شهر ی حمایتی، (۴) الگو ی برنامه ریز ی شهر ی جنسیت محور- محی طی و (۵) الگو ی برنامه ریزی شهری با رویکرد واحدها ی همسایگی. برا ی تحققرضایتمندی شهروندان و مشارکت آنان در امور شهر ی و همچنین رعایت موازین حقوق بشر، بایستی چارچوبی استراتژیک برا ی ظرفیت ساز ی مدیریت شهر ی طراحی گردد. نتایج این پژوهش این مساله را مشخص می نماید که، آنچه امروزه در میان الگوها ی برنامه ریزی شهری به چشم م ی خورد، ناکافی بودن حضور مردم و عدم توجه مکفی به نیازهای اساسی آن ها در ایجاد محیط شهری است. در الگوهای برنامه ریز ی شهر ی، مشارکت برا ی گروه ها ی برگزیده ا ی از مردم فراهم می شود و بیش از آن که در جهت منافع جمعی باشد در جهت منافع گروهی و طبقاتی عمل می کند. نتیجه آنکه عموم شهروندان به شهر، منطقه و محله خود احساس تعلق و همبستگی نمی کنند. از این رو موضوع مورد ار ایه در این پژوهش با هدف ارتقاء حس تعلق و خودمانی در بین شهروندان بوده که نهایتا سبب افزایش احساس آسایش و آرامش و... آنها و منجر به رضایتمندی بیشتر عموم شهروندان می گردد.

کلمات کلیدی:

شهروند، برنامه ریزی شهری، رضایتمندی، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656390>

